

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3290/2021
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Ивановић, адвокат из ..., против тужене Ваљевске гимназије, Ваљево, чији је пуномоћник Радомир Спасојевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2646/21 од 16.07.2021. године, у седници већа одржаној 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2646/21 од 16.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2646/21 од 16.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 20/20 од 29.04.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена за износ тражене накнаде штете на име умањења опште животне активности у износу од 150.000,00 динара. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име нематеријалне штете због повреде на раду исплати износ од 80.000,00 динара на име претрпљених болова и износ од 80.000,00 динара на име претрпљеног страха, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 29.04.2021. године до коначне исплате, све у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде, док је преостали износ за вишак преко досуђених до тражених износа, и то на име претрпљених физичких болова у износу од 120.000,00 динара и претрпљеног страха у износу од 150.000,00 динара, а све са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 115.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2646/21 од 16.07.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Ваљеву П1 20/20 од 29.04.2021. године и жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке,

одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова поступка по жалби, као неосновани.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом тужених се заправо оспорава утврђено чињенично стање, у вези са активности наставника ..., да ли се радило о лаганом трчању, или о извођењу вежби са ученицима, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, указује се и на изостанак разлога другостепеног суда зашто је делатност наставника опасна делатност, а што спада у домен битних повреда одредаба парничног поступка из ког разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у односу на став први изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2646/21 од 16.07.2021. године, смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 21.01.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 160.000,00 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић